

ביטון בני

ילדות

בני נואם בשנת 1974 בבית חואים
באסקלון. ונקרא על-שם סבו מרדכי אבי.
על אטיל 5 ער בני בקרית-גת והיה עם
בגן הילדים.

בגיל 5 עבר בני לראשון לציון ולמז בבית
ספר "חביה" ביתה א' ו-ב'.
בביתה ג' הוא עבר לבית הספר "הדרים"
עם למד ער ביתה ו'.
כילד, בני היה מאוד טוב והרבה לעשות
מעשי קונצס.

אך למרות זאת השגגות והמורים אהבו
אותו וגם חברים לכיתה.
מכיוון שהיה החלטי וחביה הוא בלע
מאז בחברה והיה תלמיד טוב.
שמעון ביטון אחיו של בני מספר שכאח
בני תמיד שמר עליו. והיה לו אמם כחבר
למרות שלעיתים הם היו עם רבים.

גערות

גערות אמר בני חטאת הבנים
"צאמן אמן" ע"כ כיתה ח.
בבית ש' בני עבר לבית הספר הפיאלי
בחיפה במסגרת הפנימיה הצבאית
בבית ספר זה קיבל בני ערכים, השכלה
ומשמעת צבאית.
המקצועות שבני אהב במיוחד
היו קשורים לעולם, ולפעילות צבאית
ובנוסף אהב: היסטוריה, אצטוחות, ופסיכולוגיה.
בבית ש' הסתפר בני הפנימיה הצבאית
מצחיקה שהקנתה לו צורה של "ברווז"
ומאז מכנים אותו חברי הפלאקה
בכינויים שונים שייסודם במילה "ברווז"
לצאמא: בהר ברובן וכו'.
בני תמיד חיפש אתגרים: אהב לזנוח
צניחה חופשית ולעשות סקי מים. בני נוסע
עם באהבתו לבינה ובהישגיו שהצליח לעשות
ליטר בירה ב-10 שניות. וו.
בני היה אחד הטובים הטובים בפלאקה
אם לא הטוב שבניהם.
במשך 3 שנים היתה לו חברה ושמה תמר
אך לאחר שנפרדו היצק בני את הקשר
עם חביו. לבסוף סיים בני בהצטיינות
את לימודיו הפנימיה הצבאית.

וזאת לתעודה

כי שוחר

ביטון בני

סיים חוק לימודיו והכשרתו

בפנימייה הצבאית לפיקוד

על שם אהרון כיום ז"ל

הריאלי העברי

שליד ביה"ס

שנה התשנ"ב

מחזור ל"ח

והינו

בוגר

הפנימייה הצבאית לפיקוד

בדשקט ובבטחה

מנהל ביה"ס
ס. ספקר המפקח

מנהל ביה"ס

מנהל ביה"ס

ניר הטיב מיצ: "ענו סוליקו" (מקור השם).
וכך ישבו השלושה יובל ניר ובני כשפתע
הופיע גט פונן-לערב סוליקו.
תוב זמן קצר חוסל בקבוק סקילה
על יצי ניר ובני כאשר יובל מסייע מיצם.
צהר זרע גרם כמובן להשתכרותם של
השניים שהתבטאה בהתפרעויות מסוכנות.
עקב ערע זרע ציצו לעין סיפור ערבי
סוליקו שבהם תמיז נכחו שלוש המקיאים.
ניר ובני לא יכלו לשחזר ערע זרע
והם כונו "להקת משיבתי השמחה"

תרבות הסוליקו נהפכה מאבק הזמן
למיטוס גזול בפלאזה ויוצריה התגאו
מאוז בחרבות שפיחחו.

הווי בפנימיה הצבאית

תרבות הסוליקו - החלה בסנה הפביעית
כאשר החלו החניכים לקבל פיתוקים
על יצי המ"פ ולא ידעו מה לעשות
עם זמנם הפנו!
לכן ישבו וחשבו...
האיפוע הפאסון היה כאשר בני
ישב בחצר מיואס לחלוטין יחד
עם חברו ניר שהיה גט הוא מרותק.
מאחר והשניים לא יכלו לרצות לפאה
החליט בני: "אם אנחנו לא יורדים לפאה,
אז הפאה יעלה אלינו".
בני אמר: "בוא נשב אתה אני
ונקרא גט ליובל שגט היה מרותק
הערב סוליקו".

הטיול הגדול לחו"ל

באפריל 96 106 בני ושמעון אחיו
לטיול בלונדון ופריז טיול זה היה
טיולו הראשון של שמעון בחו"ל.
שמעון מספר שבני שלט בשפה האנגלית
טוב ממנו. חוש ההתמצאות והניווט שלו
היו מפותחים מאוד וחסכו זמן
בחיפוש אחרי אתרים.
שם מספר שמעון שהם לא נחו וכל הזמן
רק טיילו כי בני רצה לפאות כמה שיותר
הם היו ביורואיסני שבפריז ושמ בני
ארהב במיוחד את רכבת ההרים שהיתה בין
המתקנים המפחידים ביותר.
בני רצה לצנוח צניחה חופשית
אך לא מימש זאת מפני שהנסיעה לאתר
הצניחה היתה ארוכה והצניחה עלתה הרבה
אחרי יום מעייף ללא מנוחה
שמעון החליט שהוא נשאר לנח במלון
ובני שפחז "לפספס" יצא לבדו לטיול
להתרשם ולצלם אתרים נוספים.

מסלולו הצבאי

בנובמבר 99 התגייס בני
לחטיבת גולני והצטרף ליחידה
חדשה שהוקמה בצה"ל "חרוב".
בשירותו בני הצטיין.

לאחר מכן הצטרף לקורס סמלים
ושסיים אותו חזר להצטיין
בחטיבת גולני ובה קיבל תעודת
הצטיינות.

לאחר ההצרכה בחטיבת גולני
הצטרף לקורס קצינים והצטיין
מחזור טירונים במשך שנה.
בסופה של שנה זו התמנה לרס"מ
מ"ש (מפקד פלוגה) במשך 5 חודשים
ונשא מ"ש ע"ד ארמייה בו נאלץ
לקבל יו"ר.

בני נאלץ ב-26.9.96 כשהיה בן 22 בלבד.

בני כחייל

כשהגשם בני לזכא הוא אמר למפקדו רונן:
"שלום אני בני ביטון
הסגן שלק לשנה הקרובה."
"עצ לאותו רגע" אמר רונן:
"לא הכרתי אותך ומבחינתי קיבל את
כל הקרדיט שהגשם לו."
בני קיבל את אמון של רונן עז מהרה
בני תמיד חייב גט במצבים הקשים ביותר
היה נאמן לזכא. היה אמיץ
ותמיד רצה לעשות עוז.

בני כקצין

בני היה רמ"מ (מפקד מחלקה) של "אשוח"
המטיב עם חייליו לפלאשה הבוגרת
בני יצר מיז תרמית מיוחדת
אל אחז לא פיקפק בסמכותו
כמפקד אך הוא תמיד הבין ללב
חייליו וכולם ראו בו גט חבר.
לאחר שנה בנובמבר 95 הגיש לפלאשת
"אשוח" בתוק סמ"ע (סגן מפקד פלאשה).
אופיו של בני היה להיות טוב
עם כולם. אך מצד שני גט להיות מפקד.
עם הצמן פיתח בני גאווה במיוחד
שחייליו יצאו סמלים ואחר-כך
קצינים בני הרגיש שגיל צור מוצלח.

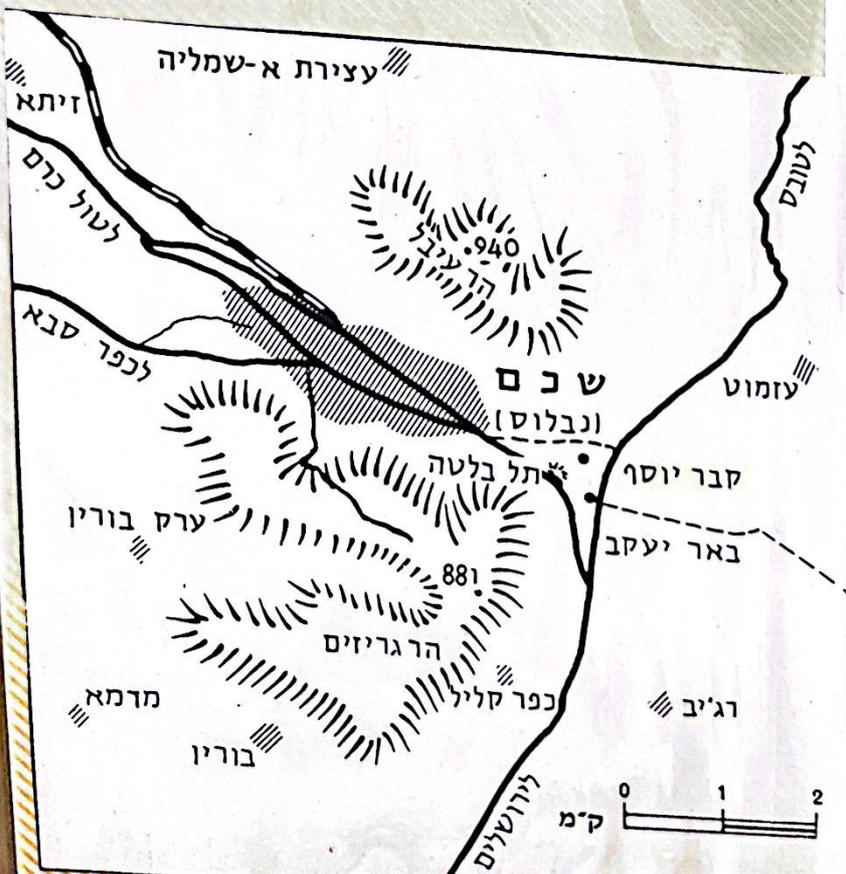

הקרב

באותו יום ה-26.9.96 יצ' התשפ"ו תשנ"ז
 החלו התקפות עוינות בנינו לבין
 הפלשתינאים.
 כשנפתחה האש הצעיקו החיילים
 הנצורים תלבושת ובני נשאל
 לפני את המהומות
 בני קיבל ציווח לבכת לקבר יוסף
 התארסן ופיקד על קבוצת חיילים
 עם עוז א"פ.
 בכניסה לקבר הם נתקלו באש תופת
 וחילי החילוץ נהרגו.
 חבריהם הנצורים יצאו לעזרתם
 וגררו אותם לתוך המתחם האו"ם.
 בני קיבל כדור צלפים בהטן.
 בני נפל ה-26.9.96 כשהיה בן 22.

קבר יוסף

קבר יוסף נמצא אמצעות התל
 של שכט הקדומה
 בתוך הכפר בלאסה מצוי קבר
 המיוחס לפי המסורת ליוסף
 הקבר בנוי במתכונת קברי קדושים אוסלמים.
 שני העמודים משני צידי הקבר
 הם מצוינים לאפריים ואנשה (בני יוסף).

חברים מספרים

יובל - חברו של בני מהפנימייה:

"מה נעשה עכשיו?"

אבל כרגע הוא את

איך נפטר מהפגל כל-כך נעים

להלכה בק.

שהפך להתמודדות חסרת מענה

בשאלה שאין עליה תשובה...

כל מה שחשוב לי עוז לציין

לכבודך שחזר חי כאן הוא

שפלאות ייבה תמיד תלכו אותך...

תרידה או לא תרידה

אני גאה בק מאוז."

וי - חברו של בני מהפנימייה

"אנחנו כאן למטה מאשיכים להלחם

את המלחמה שלקחה אותך מאיתנו

את המלחמה העקובה מצד הצאת

קשה להפסיק...

בני אני רוצה שתדע שאתך

מהווה בשביל כל אחד מאיתנו

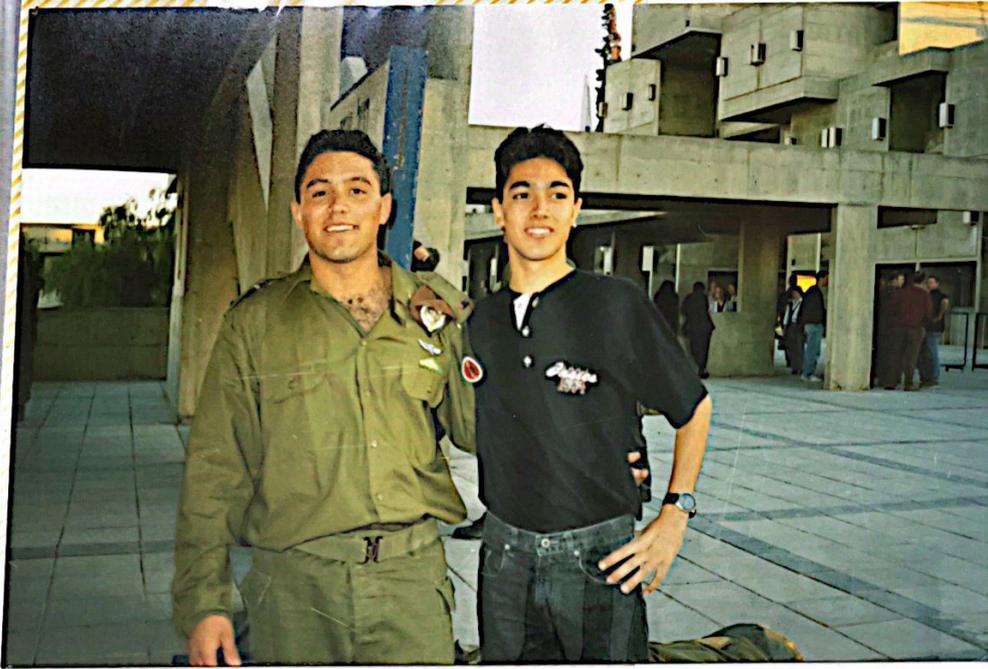
דואגא להלחם עד הסוף שהמטרה

עומדת מנגד עינינו המטרה לנצח

ובכך לשמור על המדינה...

בני אתה חסר לי ולכולם."

זכרון

זכרון אהודות לאנשים
 שיישאו אנו בהכנת האלבום
 המיוחד אהודיו לאחיו של
 גיל
 אנו רבות על אישיותו
 מעניינת והמתקת של בני
 נרות חייו הקצרים. הספיק בני
 באתר את חותמו על חביו
 שפחתו וסביבתו.

האל נאל: 03-9459762
 זרהי אורה: 03-9448358
 מימן ענבל: 03-9647234

